

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 16. De recto usu bonorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Augustus.

mni confidentia, certumque habeo, te non
repellendum.

Gratulare Mariæ, ejus gloriam, & potestam; sed & de ea tibimet gratulare, cum ipsius gloria & potestas confidentia tuæ sint incitamenta.

Quæ est ista, quæ ascendit? Pulchra, ut Luna, electa, ut Sol. *Cant. 3. 6.*

Quantum enim gratiæ in terris adeper est præ ceteris, tantum & in cælis gloria obtinet singularis. *Bern.*

D I E S X V I .

De Recto usu Bonorum.

I.

Bona nostra non raro nobis mala fiunt, idcirco, quod male ijs utamur. Divitem esse, malum non est; sed grande malum est, divitijs abuti. Una e præcipuis Christianæ prudentiæ occupationibus est, hac de re præscribere regulas. Hæ ad tres reduci possunt: moderanda nimia bonorum terrenorum cupiditas, in ijs expendendis servandus modus, earum conseruationi studendum. Primo moderari oportet earum cupiditatem; ea enim si nimia sit, hominem magnis periculis exponit, ac o-

mni

mni temptationum, & vitiorum generi adi- Augustus.
tum præbet: unde oritur aviditas, quacun-
que discriminis alea, bona corradendi.
Qui festinat ditari, inquit Spiritus Sanctus,
non erit innocens. Si quis ea cumulandi im-
moderato flagrat desiderio, tempus vix
habet inquirendi, an media sint legitima.
Hinc oritur negligentia illa, notitiam sibi
comparandi certorum punctorum, quæ
forsitan hominem obligarent ad restitutio-
nes sibi incommodas; ad obligationes e-
nim, quibus satisfacere nolumus, ignoran-
das, perquām proclives sumus: hinc di-
lationes continuæ, ubi de expungendis
debitis agitur, quia non consideramus, haud
minorem esse injustitiam bona aliena reti-
nere, ubi ea reddere possumus, quām ea
rapere.

II. Secundò in bonis suis expendendis
servandus modus. Primò quidem sum-
ptus moderari ac metiri oportet è bonorum
quantitate. Injustitia in cælum clamans,
& verum latrocinium est, plus bonorum
expendere velle, quām possideamus. Est
luxum suum fovere mercatorum, & opifi-
cum sumptibus. Annon furatur, qui de-
bita conflat, quibus expungendis impac-
est? dein congruere debet cuiusvis condi-
tioni; discriminem modò nullum inter ha-

mi-

Prov. 28.
20.

Augustus.

imum status advertitur ; vanitas & ambi-
tio omnes sustulere limites , quos æquitas,
& ratio inter eos statuerat ; qui minoris
fuis natalibus æstimantur , à luxu suo plu-
ris æstimari cupiunt . Illi præterea , qui
connubio illigati sunt , sumptus suos meti-
ti debent è numero liberorum , quo habent :
qui plures habent , parciores quoque in fa-
ciendis sumptibus esse tenentur . Crude-
les sunt parentes illi , qui voluptati & va-
nitati suæ omnia concedunt , ut eorum li-
beri fortassis habituri non sint , quod suæ
sufficiat necessitati . Denique sumptus re-
spondere debent officio Christiani , quod i-
psis modestiam præcipit ; dum eos in sacro
Baptismate obligat ad renuntiandum mun-
di pompis . Nuditas pauperum , & altarium
anon ipsi ingenti probro est , spectato lu-
xu , qui in eorum ædibus , supellectili , &
alijs apparatibus cernitur ?

III. Studendum bonis suis conservan-
dis . Pater familias ratione statûs sui ob-
ligatur ad conservanda , bene administra-
da , & aliquoties etiam augenda sua bona ,
si id legitimè possit , ut liberorum suorum
sustentationi provideat , nosque in vita
statum conditioni suæ congruentem collo-
ceret ; cum timendum sit , ne , si ipsorum
fortunam neglexerit , corundem honorem ,

&

& salutem in discrimen adducat. **Hæc Augustus.**
 est obligatio, quam Deus, qui potiori no-
 mine, quam ipsi, liberorum est pater, eis in-
 junxit. Itaque illi, qui vel per lugendam
 socordiam, vel laboris metum, & quietis
 amorem, vel immoderatum in sua com-
 moda affectum, familie suæ curam, suo-
 rumque liberorum negligunt sustentatio-
 nem, qui negotia sua valde implicata re-
 linquunt, controversiarum, & dissensio-
 num fontem, & quod consequens est, mul-
 torum scelerum occasionem: unde liberi i-
 psorum fortunis suis evertuntur, atque i-
 psa illorum salus periculo exponitur, an-
 non hi tales propriæ etiam conscientiæ
 perniciem struunt, salutemque suam in e-
 videns discrimen coniiciunt? quanta hæc
 parentibus vel voluptuosis, vel negligen-
 tibus timendi causa?

*Si Providentia divina te in statu aliquo collo-
 cavit, in quo bona possideas, inquire, quomodo
 hasce regulas observes.*

Divitiæ si affluant, nolite cor appone-
re. Psal. 61. 11.

*Divitiæ si fluant, non vides, quia si ibi
 cor posueris, & tu flues. Aug. in Psal. 61.*

DIES